

Buğdayı koruma hakkında 1/1019 numaralı kanun lâiyhası ve İktisat, Maliye ve Bütçe encümenlerinden mürekkep muhtelit encümen mazbatası

T. C.

Başvekâlet

Kararlar müdürlüğü

Sayı: 6/1325

20 - V - 1934

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

Maliye vekâletince hazırlanan ve İera Vekilleri Heyetince 19 - V - 1934 te Yüksek Meclise sunulması kararlaştırılan Buğdayı koruma kanun lâiyhası esbabı mucibesile birlikte takdim olunmuştur efendim.

Başvekil
İsmet

Buğdayı koruma kanunu lâiyhası esbabı mucibesi

Buğday mahsulünü kıymetlendirmeye matuf ve buğday kanunu hükümlerine tevfikân alman ilk tedbirler müsait tesirini yaparak, 1932 - 1933 senesi mahsulü fiatı bir çok yerlerde yükselmiş, ve bir sene evvelki mahsul fiatının 3,72 kuruşa ve hatta daha aşağı bir hadde (1,66 kuruş), düşmesine mukabil Ziraat Bankasının mubayaaya başlamasından sonra tedricen vasatî fiat beş kuruşa yaklaşmış ve hususile kânunuevvel - temmuz ayları zarfında buğday piyasası Ziraat bankasının alım fiatından çok farklı olmayacak bir şekilde seyretmiştir.

Ziraat bankasının geçen sene on bir alım yerinde mübayaaya ettiği buğday 22 milyon kiloyu ve bedeli de (1 160 000) lirayı mütecevizdi. 1933 - 1934 senesi zarfında bir çok yerlerde istihsalin artması neticesinde mahsulün bolluğu, umumî olarak fiat düşkünlüğünü istilzam etmiş, beş ay zarfında bankaun mubayaatı 100 milyon kiloyu, ödenmesi lâzım para da dört milyon lirayı geçmiştir.

Bankanın bu işe tahsis ettiği para gittikçe mühim bir yekûna balığ olduğu ve daha da tezyidi lâzımgeldiği, teşkilâtın da bununla mütenazır olarak genişlemesi icap ettiği cihetle, buğday kanunuile istihdaf olunan maksadın daha etraflı bir surette takip ve temini hayatî bir zaruret halini almıştır.

Bu itibarla Ziraat bankasınca yapılmış ve yapılacak masraf ve külfeti karşılamak için daha geniş bir membaa ihtiyaç hâsıl olmuş, teklif olunankanun ile bu maksat gözetilmiştir.

Kanunun gayesi, buğday mahsulünün istihlâkını muayyen bir vergiye tâbi tutmak, müstahsillerin fiat düşgünlüğünden mütevellit zararını kısmen müstehliklere tevzi suretile mütevazın bir vaziyet ihdasına yol açmaktır.

Bu sebeple buğday unu ile fiat ve istimal ciheti noktasından buğdaya yaklaşan çavdar unu ve bunların mamulleri vergi mevzuna ithal edilmiştir. Verginin mümkün olduğu kadar adil ve şamil olması için, mahsulün öğüdüldüğü veya imal edildiği ve binnetice istihlâke arzı icabettiği ve yahut memlekete ithal olunduğu zaman alınması düşünülerek değirmen, fabrikalardan çıkarken ve gümrüklerden girenken cibayeti esas kabul edilmiştir. Köy değirmenleri tahniyatı, hemen kâmil köylünün ev ihtiyacını teminle iktifa ettiği ve zaten takip ve tahkiki de çok müşkül olduğu

cihetle, kanunun tatbikatı, büyük değirmen ve fabrikalara hasredilmiştir.

Alman malûmata göre Ankara şehrinde yevmî 500 - 550, İstanbulda 3200 - 3500 çuval un sarfedilmekte olup beher nüfus itibarile vasatî ve yevmî0, 3 ilâ 0, 35 kilo un istihlâk edildiği ve memlekette üç milyon nüfusun değirmen ve fabrikalardan çıkan un ekmeği yedikleri farzolunursa (0, 3 X 3,000,000 = 900,000 X 360 = 324,000,000 kilo senevî un istihlâk edilmiş olur ki vergisi çuval başına 150 kuruştan takriben (6 400 000) liraya balığ bulunur.

Vergi, yeni ve halkın alışmadığı bir mevzua ttaalûk ettiği için, muhtemel yolsuzluklara meydan verilmemiş olmak üzere, kuvvetli murakabeye ve takibe ihtiyaç görülmüş olmakla esasen kâfi olmayan varidat idareleri teşkilâtının takviyesi için zarurî tahsisat tefriki icabetmekte bulunmuştur. Bu suretle, vergiden tahassül edecek mebalîğ, buğday mubayaatı zararı, üniversite borçları, Millî Müdafaa ihtiyacı ve eibayet ve murakabe masraflarına karşı tutularak lâyiha bu esaslara göre tanzim edilmiştir.

Muhtelit encümen mazbatası

T. B. M. M.
Muhtelit encümen
Karar No. 114
Esas No. 1/1019

25 - V - 1934

Yüksek Reisliğe

Başvekâletin 20 mayıs 1934 tarih ve 6/1325 numaralı tezkeresile Yüksek Meclise sevkedilen buğdayı koruma kanunu lâyihası Heyeti Umumiyenin tasvibile Bütçe, İktisat ve Maliye encümenlerinden müteşekkil Muhtelit encümene havale edilmekle Maliye vekili Fuat ve Ziraat vekili Muhlis Beylerin huzurlarile tetkik ve müzakere olundu.

Umumî harbin uzun müddet devamı, beynelmilel teessüs etmiş bulunan mübadele ahengini bozmuş ve o zamana kadar hüviyeti iktisadiyesi sanayici diye tanılan bir çok memleketleri aynı zamanda ziraatçı yapmağa doğru bir istikamet almıştır ki, bu hal muhtelif memleketler arasındaki mübadelât üzerinde büyük sademe ve arızalar meydana getirmiş ve arazi mahsulünün mühim bir kısmını ihraç ile iktisadî muvazenesini temin eden memleketleri telâfisi müşkül zararlara uğratmıştır. Bu meyanda ekseriyeti halkı toprağa bağlı olan ve fazlai istihsalâtını hariç pazarlarda satmak vaziyetinde bulunan köylümüz de büyük sıkıntı ve ıstırap duymağa başlamıştır. Nüfusumuzun hemen dörtte üçünü teşkil eden köylümüzün bu ıstırabı karşı-

sında lâkayit kalamayan Hükümetimiz bu mevzu üzerinde ciddî ve seri tedbirler almayı düşünmüş ve iki sene evvel Büyük Meclisin tasvibinden geçen (buğdayı koruma kanunu) ile bu sıkıntının mümkün olduğu kadar tehvini çarelerine baş vurmıştır.

İki senedenberi tatbik mevkiinde bulunan mezkûr (buğdayı koruma kanunu) nun ne dereceye kadar bir fayda temin edebildiği üzerinde encümende uzun müzakere ve münakaşa olmuştur. Encümen azasından bazıları bu cümleden olarak mubayaa sahasının dar olması ve müstahsile kadar gidememek dolayısıyla köylüye temin edilen faydanın pek mahdut bir sahaya inhisar ettiği ve gelecek sene mahsulü müsait ve bereketli bir netice verdiği takdirde mevcut stokların satılamaması veya bozulması ihtimalinden ve binnetice büyük zararlara uğramak endişesinin ne dereceye kadar varit olduğunu sormuştur.

Ziraat vekili Bey tarafından verilen izahata nazaran iki senedenberi tatbik edilen bu kanunla bilhassa mahdut sayılan bir sahaya dahi inhisar etse buğday fiyatını fazla tenezzülden kurtar-

mak gibi çok şumüllü bir faydanın husule geldiği ve yeni lâyiha ile elde edilecek netayice göre bir taraftan faaliyet sahasının tedricen genişletileceği diğer taraftan da mubayaa edilen buğdayların yapılmakta olan silo ve ambarlar sayesinde muhafaza ve fennî bir şekilde muayyen cinslere ayrılarak standarize edileceği bu suretle dahilde satılmayan kısmının ihraca salih bir hale konacağı ve bütün ihtimalâta karşı Hükûmetin çok hassas ve müteyakkız hareket etmek azminde olduğu anlaşılmiştir.

Arz ve izah edilen bu esbaba binaen encümenimiz memleketin çok hayatî bir ihtiyacını karşılayacak olan işbu lâyihanın heyeti umumiyesini sebepleri aşağıda yazılı tadilat ile kabule karar vermiştir.

Verginin mevzuu ve istisnasına ait olan lâyihanın birinci, ikinci ve üçüncü maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Dördüncü maddenin hükmü idareten de yapılmasında imkân olan bir hesap meselesi olduğundan Maliye vekili Beyin de muvafakatile bu madde lâyihadan tayıy edilmiştir.

Beşinci madde her çuval undan alınacak verginin miktarına ait olup malî vaziyeti daha müsait olanlar tarafından yenilen unlar ile diğerlerinin aynı nisbete tâbi tutulmasını encümen muvafık bulmamış ve birinci nevi ekmeğe mahsus unlardan alınacak verginin teklif veçhile

150 kuruş olarak kalmasını ve bunun dununda kalacakların 100 kuruşa indirilmesini daha âdilana görmüştür..

Un mamulâtına gelince: Lâyihada vergisi alınmış undan yapılanlar ile vergisi alınmamış undan yapılanlar ayrı ayrı resme tâbi tutulmaktadır. Encümenimiz bu tefrik keyfiyetinin tatbikatta halli müşkil indî bir takım iddia ve ihtilâflara yol açacağı neticesine varmış ve bundan dolayı mamulatta kullanılan unun mahiyeti ne olursa olsun maktuan kiloda iki kuruş resim almanın daha muvafık olacağı kanaatle fikrayı bu esasa göre tadil etmiştir.

Memleketin muhtelif yerlerinde piyasaya çıkarılan un çuvallarının yekdiğerinden ayrı sikkette oldukları ve bu halin resmin tahakkukunu işkâl edeceği ve binaenaleyh bütün un çuvallarının kanunda kabul edilen 72 kilo esasına göre standarize edilememesinin zarurî bu-

lunduğu anlaşılmiş ancak mevcut çuvalların kanunun neşrile beraber aynı esasa ırcar için muayyen bir zaman kabulünün de zarurî olduğu encümenence kabul olunarak maddeye bu esaslara göre yeni hükümler ilâve edilmiştir.

Ancak köy değirmenlerinin satışa çıkaracakları un çuvalları hakkında muayyen sikket mecburiyetini tatbik etmek filen mümkün olmadığından bunlar hakkında tahakkuk ettirilecek resmin (72) kilo esasına göre hesap edilmesi hususunda maddeye istisnâ bir hüküm koymak zarureti hâsıl olmuştur.

Altıncı madde — Bu maddede kontrol memuru yerine muhafaza memuru yazılmasının daha muvafık olacağı Hükûmet tarafından ifade edilmiş ve madde bu kelime tashihile aynen kabul edilmiştir.

Yedinci madde, aynen ve sekizinci maddenin son fıkrası ufak bazı tavzihatla yine aynen kabul edilmiştir.

Dokuzuncu madde — Ceza hakkında olup maddede yalnız değirmen ve fabrikaclardan bahsedilmektedir. Halbuki bu verginin kaçırılmasında değirmenci kadar nakleden ve satın alanların da âmil ve müessir olacakları düşünülerek maddenin nihayetine bu esasa göre yeni bir hüküm konduğu gibi kaçakçılıkta methali bulunacak memur ve müstahdemler hakkında yapılacak muamele hakkında da encümenence lâyihaya dokuzuncu madde ilâve edilmiştir.

Müteakip maddeler ufak bazı tavzihatla aynen kabul edilmiş ancak beşinci maddenin esbabı mucibesinde izah edildiği veçhile encümenence çuvallar hakkında kabul edilen 72 kilo sikket bütün değirmen ve fabrikalarda tatbik edilmeye kadar verginin bu esasa göre hesap ve tahsili lâzımgelinceğinden arada geçecek bu istihale devrine ait muvakkat bir hüküm konması zarurî görülmüş ve bu maksadı teminen muvakkat üçüncü madde tanzim edilmiştir.

Lâyihadaki üçüncü muvakkat madde yukarıki tertibe göre dördüncü olmuştur. Bu madde mevcut stoklardan bahsetmekte olup encümenence bazı ilâvelerle kabul edilmiştir.

Son maddeler şekle ait olup aynen kabul edilmiştir.

Heyeti umumiyece müstacelen ve terçihan

müzakere edilmek üzere Yüksek Reisliğe takdim olunur.

Reis	M. M.	Kâ.	Bayazıt	Afyon K.	Bursa
Burdur	Şebin K.	Balıkesir	<i>İhsan</i>	<i>Akosmanzade İzzet</i>	<i>Dr. Galip</i>
<i>M. Şeref</i>	<i>İsmail</i>	<i>Enver</i>	Diyarbakır	Urfa	Kayseri
İsparta	İzmir	Bura	<i>Zülfü</i>	<i>Behçet</i>	<i>A. Hilmi</i>
<i>Mükerrem</i>	<i>Kâzım</i>	<i>Dr. Rasim Ferit</i>	Elâziz	Konya	İzmir
İstanbul	İstanbul	İstanbul	<i>H. Tahsin</i>	<i>A. Muzaffer</i>	<i>Kâmil</i>
<i>Sadettin</i>	<i>M. Yaşar</i>	<i>Hamdi M.</i>	Sivas	Sivas	Manisa
			<i>Rasim</i>	<i>M. Remzi</i>	<i>M. Turgut</i>
			Kastamonu	Konya	Mardin
			<i>Refik</i>	<i>Kâzım</i>	<i>Ali Rıza</i>

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

Buğdayı koruma vergisi kanun lâyihası

MADDE 1 — Gerek memleket dahilinde yapılan, gerek hariçten getirilen un ve undan yapılmış maddeler buğdayı koruma vergisine tâbidir.

Bu kanunda (Un) tabirile buğday, çavdar unları, undan yapılmış maddelerle de makarna şehriye, irmik ve her nevi bisküvi kastedilmiştir.

MADDE 2 — Yel ve su ile işleyen eleksiz ve valssiz değirmenlerde ügütülen unlar bu vergiden müstesnadır. Ancak bu değirmenler mamulâtı satışı çıkarılırsa vergiye tâbi tutulur.

MADDE 3 — Vergi, müşteriye aittir. Kendi ununu ügüten değirmenci veya malını fabrika ve değirmenlerde ügüttüren şahıslar bu kanunun tatbikında müşteri vaziyetindedirler.

MADDE 4 — Vergi, değirmen ve fabrikaların buldukları mahal varidat dairesinde temerküz ettirilir.

MADDE 5 — Verginin matrah ve nisbeti; müteamel olan 72 kilo gayrisafi sıklette her çuval un için 150 kuruştur.

Un çuvaları 72 kilodan noksan veya fazla olan yerlerde vergi, yukarıdaki nisbete göre hesap ve tayin olunur. Makarna, irmik, şehriye ile her nevi bisküvi için, vergisi verilmiş undan yapıldığı takdirde beher kiloda 1,5, vergisi verilmemiş undan mamul ise 3 kuruş vergi alınır.

MADDE 6 — Un vergisi mükellefleri mahalli mal dairesinden veya Ziraat bankası şubelerinden, bedel mukabilinde alacakları üç parçalı makbuzu fabrika ve değirmenlerde ibraz, bir parçasını değirmencilere, ikincisini kontrol memuruna tevdi ve kalan parçayı da nezdinde hifzeder. Mal sahiplerince unların naklinde bu üçüncü parça makbuzun icap edenlere iraesı ve fabrika ve değirmen sahiplerince

MUHTELİT ENCÜMENİN TADİLİ

Buğdayı koruma karşılığı kanunu lâyihası

MADDE 1 — Aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2 — Aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3 — Aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4 — Verginin matrah ve nisbeti 72 kilo gayrisafi sıklette her çuval birinci nevi ekmeğin için (150) bu neviden sonra gelen unlar için (100) kuruştur.

Başka çuval kullanan un fabrikaları iki ay zarfında çuvallarını 72 kilo esasma göre hazırlarlar.

Köy değirmenlerinin ikinci maddenin son fıkrası mucibince satışı çıkarılan un çuvaları 72 kilodan fazla veya noksan olduğu takdirde bu esasa nisbetle vergileri hesap ve tahsil olunur.

Her nevi makarna, irmik, şehriye ile bisküvilerden kilo başına iki kuruş vergi alınır.

MADDE 5 — Un vergisi mükellefleri mahalli mal dairesinden veya Ziraat bankası şubelerinden, bedel mukabilinde alacakları üç parçalı makbuzu fabrika ve değirmenlerde ibraz, bir parçasını değirmencilere, ikincisini muhafaza memuruna tevdi ve kalan parçayı da nezdinde hifzeder. Mal sahiplerince unların naklinde bu üçüncü parça makbuzun icap edenlere iraesı ve fabrika ve değirmen sahiplerince de birinci par-

de birinci parça makbuzların defter kayitlerinin evrakı müsbitesi olarak saklanması mecburidir. Kontrol memurları makbuzu verilmiş olan un çuvallarını kurşun mührile mühürledikten sonra çıkarılmasına müsaade ederler.

Mühür düğümsüz diğış iplerinin iki ucunu birleştirecek surette vazolunur.

Çuval ile satılması mutat olmayan makarna, irmik, şehriye ve bisküvi zurufuna vergi pulu yapıştırılır. Pullar kap ve zarfların açılacak yerlerine ilsak olunur ve mal daireleriyle banka şubelerinde satılır.

MADDE 7 — Fabrika ve değirmen işletenler kendi namlarına veya başkaları hesabına öğüttükleri un ve diğfer mamulâtın nevini, çuval ve kilo itibarile miktarını, satış bedelini, müşterinin ismini, nakil makbuzunun numara ve tarihini bu husus için tutulacak tasdikli deftere günü gününe kayde mecburdurlar .

MADDE 8 — Varidat tahakkuk memurları, kendi mntakalarındaki değirmen ve fabrikaları en az ayda bir defa devir ile tetkikat yapmakla ve icabında malın satıldığı veya naklolunduğı müesseseler nezdinde işi tahkik etmekle mükelleftirler.

Maliye müfettiş, murakipleri, varidat ve mal-müdür ve müfettişleri de bu salâhiyeti haizdir.

MADDE 9 — Makbuz veya pul kullanmadan ve kurşun mührü konulmadan fabrika ve değirmenden mal çıkartan veya vergi defteri tutmayan fabrika ve değirmencilerin vergisi, emsali müesseseler muamelâtının tâbi olduğu azamî miktar ve nisbet üzerinden tahakkuk ettirilerek bir misli cezasile defaten tahsil olunur.

Defter tutulduğu halde bir kısım muamelelerini kaydetmeyenlerin veyahut bazı mamulât için makbuz veya pul kullanmayanların vergisi o ay içindeki en fazla iş günü hasılatına göre tahakkuk ettirilerek % 50 cezasile tahsil olunur.

ça makbuzların defter kayitlerinin evrakı müsbitesi olarak saklanması mecburidir. Muhafaza memurları makbuzu verilmiş olan un çuvallarını kurşun mührü ile mühürledikten sonra çıkarılmasına müsaade ederler.

Mühür, düğümsüz diğış iplerinin iki ucunu birleştirecek surette vazolunur.

Çuval ile satılması mutat olmayan makarna, irmik, şehriye ve bisküvi zurufuna vergi pulu yapıştırılır. Pullar kap ve zarfların açılacak yerlerine ilsak olunur ve mal daireleriyle banka şubelerinde satılır.

MADDE 6 — Hükûmetin 7 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 7 — Varidat tahakkuk memurları, kendi mntakalarındaki değirmen ve fabrikaları en az ayda bir defa devir ile tetkikat yapmakla ve icabında malın satıldığı veya naklolunduğı müesseseler nezdinde işi tahkik etmekle mükelleftirler.

Maliye müfettiş ve murakipleri ve mal, varidat müdür ve müfettişleri de bu salâhiyeti haizdir.

MADDE 8 — Makbuz veya pul kullanmadan ve kurşun mührü konulmadan fabrika ve değirmenden mal çıkartan veya vergi defteri tutmayan fabrika ve değirmenlerin vergisi, emsali müesseseler mamulâtının tâbi olduğu azamî miktar ve nisbet üzerinden tahakkuk ettirilerek bir misli cezasile defaten tahsil olunur.

Defter tutulduğu halde bir kısım muamelelerini kaydetmeyenlerin veyahut bazı mamulât için makbuz veya pul kullanmayanların vergisi o ay içindeki en fazla iş günü hasılatına göre tahakkuk ettirilerek yüzde elli cezasile tahsil olunur.

Çuvallarında kurşun mührü olmayan vergisi verilmiş unların alım ve satımı şehir ve kasabalara nakli yasaktır. Aksine hareket eden fabrika ve değirmencilerden vergi üç misil olarak alınır. Bu gibi kaçak unları bilerek nakleden ve satım alanlardan Sulh mahkemesi kararile beher çuval başına üç lira ceza alınır.

MADDE 10 — Bu kanunun tatbikında ve verginin cibayetinde, mahallî mülkiye memurları rüesasile polis ve jandarma teşkilâtı, her türlü yardımı tercihan ve süratle yapmakla mükelleftirler.

MADDE 11 — İthalât maddelerinin vergisi, gümrük beyannamelerinde gösterilecek miktar ve evsafa göre, muamele vergisiyle birlikte ve bu kanunda gösterilen nisbetler dahilinde gümrüklerce tahakkuk ve tahsil ettirilir.

MADDE 12 — Bu vergiden hâsıl olacak varidat; Hazinece nâzım varidat hesabına ve Ziraat bankasınınca da hususî bir hesaba kaydolunur ve köylülerden mubayaa olunacak buğday zararına, ilmî ve zirai mevzular için Ziraat bankasınınca yapılmış ve yapılacak istikraz borçlarının itfasına tahsis olunur.

BİRİNCİ MUVAKKAT MADDE — Cibayet ve murakabe işleri için, kadroları İcra Vekilleri Heyetince tasdik edilmek üzere lüzumlu görülen teşkilâtı yapmağa ve masrafını bu varidattan ödemeğe Maliye vekili salâhiyettardır.

İKİNCİ MUVAKKAT MADDE — Kurşun mühür kalıpları hazırlanmıcaya kadar mühürleme işi balmumu veya mühür mumu istimali ve kontrol memurunun mühürü ile yapılır.

ÜÇÜNCÜ MUVAKKAT MADDE — Fabrika, değirmen, fırın işletenler ile zahire tacirleri fabrika, değirmen, fırın, mağaza ve depolarında bulunan un ve undan mamul olarak bu kanunda yazılı maddelerin miktarını gösterir bir beyannameyi yirmi dört saat zarfında buldukları mahal varidat tahakkuk dairesine tevdi mecburdurlar. Aksi halde bu mallara ait vergileri iki kat olarak alınır.

MADDE 9 — Bu kanunla kendilerine verilen vazifeleri yapmayan mahafaza memurlarile bilerek verginin kaçırılmasına sebebiyet veren memur ve müstahdemler hakkında, memurun kanununa tâbi olmaksızın tetkikat yapılır.

MADDE 10 — Aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11 — İthalât maddelerinin vergisi, gümrük beyannamelerinde gösterilecek miktar ve evsafa göre, muamele vergisi ile birlikte ve bu kanunda gösterilen nisbetler dahilinde gümrüklerce tahakkuk ettirilerek tahsil olunur.

MADDE 12 — Bu vergiden hâsıl olacak varidat; Hazinece nâzım varidat hesabına ve Ziraat bankasınınca da hususî bir hesaba kayıt olunur ve müstahsilden mubayaa olunacak buğday zararına, ilmî ve zirai mevzular için Ziraat bankasınınca yapılmış ve yapılacak istikraz borçlarının itfasına tahsis olunur.

MUVAKKAT BİRİNCİ MADDE — Aynen kabul edilmiştir.

MUVAKKAT İKİNCİ MADDE — Kurşun mühür hazırlanmıcaya kadar kontrol keyfiyeti Maliye vekâletinin tensip edeceği diğer vesaitle temin edilir.

MUVAKKAT ÜÇÜNCÜ MADDE — Un çuvalları (72) kilodan noksan veya fazla olan fabrika ve değirmenlerde dördüncü madde hükmünce yeni çuvallar hazırlanmıcaya kadar bu vergi (72) kiloluk çuvallara nisbetle hesap ve tahsil olunur.

MUVAKKAT DÖRDÜNCÜ MADDE — Fabrika, değirmen, fırın, işletenler ile zahire tacirleri fabrika, değirmen, fırın, mağza ve depolarında bulunan un ve undan mamûl olarak bu kanunda yazılı maddelerin cins ve miktarını gösterir bir beyannameyi kanunun neşrinden itibaren yirmi-

dört saat zarfında buldukları mahal varidat tahakkuk dairesine tevdi ve bunlardan değirmen ve fabrikalardan maadası onbeş gün zarfında da vergilerini ödemeğe mecburdurlar. Bir çuvaldan fazla un mevcudu olan perakende satış mağzaları da beyanname vermekle mükelleftirler.

Beyanname verilmemiş mallar alâkalı memurlar tarafından mühürlenir ve bunlara ait vergi iki kat olarak tahsil olunur.

MADDE 13 — Aynen kabul edilmiştir.

MADDE 14 — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

MADDE 13 — Bu kanun 1 haziran 1934 tarihinden itibaren meridir.

MADDE 14 — Bu kanunun hükümlerini icraya Maliye vekili memurdur .

19 - V - 1934

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.
<i>İsmet</i>	<i>Ş. Saracoğlu</i>	<i>Zekâi</i>
Da. V.	Ha. V. V.	Mal. V.
<i>Ş. Kaya</i>	<i>Ş. Kaya</i>	<i>Fuat</i>
Mf. V.	Na. V.	İk. V.
<i>Hikmet</i>		<i>M. Celâl</i>
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
<i>Dr. Refik</i>	<i>Ali Rana</i>	<i>Muhlis</i>

